M. Folch y Torres

La sabia casualitat

FARSA (Un acte)

LA SABIA CASUALITAT

LA SABIA CASUALITAT

FARSA

UN ACTE

ORIGINAL DEN

Manel Folch y Torres

TRENADA AL TEATRE CATALÁ INSTALAT AL DE ROMEA
LA NIT DEL 5 D'OCTUBRE DE 1906

BARCELONA
LLIBRERÍA BAGUÑÁ
CARDENAL CASAÑAS, 4
1906

Imprempta den Joaquim Horta, Méndez Núñez, 7.—Barcelo

PERSONATGES

Donya Remey.—Té 45 anys y se'n pot amagar ben be
ıch, impunement. Es viuda desde fa deu anys y, mal-
at ser vistosa, l'estar ben conservada y'l comptar ab un
n passament, no es fàcil que li tornin a llegir la Epístola
Sant Pau. Aquesta circunstancia no s'endevina pel fer
dir del personatge, però l'autor, discretament, ho su-
sa. Vesteix elegant, però seriosa: bata o *matinée*, a gust
l'actriu.

Pauleta.—23 anys. Minyona de servey bon tros desei-
da, guanya cinch duros; es a dir els guanya, els hi donan.
gnora si *sisa*, però fa cara de tenir xicot, probable-
ent artiller. Es guapa y va molt endressada.

Blanca.--25 anys. Filla de D.ª Remey. Molt bufona.
caba de complir els dos anys de la seva viudetat. No té
ch a manifestar les seves condicions de caràcter però
r les referencies del diàlech se'n dedueix que, al revés
la seva *mamá*, li pesa viure despariada. Encara que
rtíssim en extensió, el paper de *Blanca* es de *trevall:* el
e li agafa a la viudeta al trobarse cara a cara ab en
anquilí Alegret. Vesteix presumida y ab robes d'un
tg dol lleugeríssim. Barret de palla, mitenes; penjat al
ll ab una cadeneta d'or, un vano senzill. Porta ombrela
ın maletinet de banys.

Tranquilí Alegret.—32 anys. Respòn perfectament
seu nom y cognom. Un xich baliga-balaga, però sem-
dintre de la correcció més exquisida. Va de dol ri-
rós.

REPARTIMENT

Personatges	Actors
Donya Remey.	*D.ª Adela Clemen*
Pauleta.	» *Antonia Vall*
Blanca.	» *Antonia Bar*
En Tranquilí Alegret. .	*D. August Barbo*

Direcció escènica: D. August Barbosa.

L'acció a Barcelona.—Epoca actual.
Punt de vista, el del Director.

ACTE UNICH

DECORACIÓ

Saleta de confiansa, amoblada ni molt luxosament ni ab nzillesa extremada. Balcó a la dreta. Porta al fons que ona a un corredor. Es en ple día y al fort del istiu.

ESCENA PRIMERA

DONYA REMEY Y PAULETA

(*La primera, capficada llegint una targeta de dol, de visita*).

D.ª REMEY

Tranquilino Alegret, Tranquilino Alegret... No sé qui uga ser. (*A la Pauleta*): ¿Y t'ha dit que'm volía veure a mi?

PAULETA

M'ha demanat si hi havía la senyora.

D.ª REMEY

Be, ¿quína senyora?

PAULETA

Això mateix li he preguntat jo, però se m'ha posat a riure y sense deixarme acabar de parlar m'ha dit encara rient més: ¿Quína senyora vols que sigui? La teva, *Hermenegilda*, la teva. Fixis, *Hermenegilda*, a mi que'm dich Pauleta.

D.ª REMEY

Pot ser no hi es tot.

PAULETA

Vagi a saber.

D.ª REMEY

Y ¿quín tipo es?

PAULETA

Un bon tipo, això si; es un jove com d'uns trenta anys fets, d'ulls negres, bigotet negre y vestit... també negre. Se veu que va de dol.

D.ª REMEY

Ves, ves, feslo entrar. Aixís sortirem de dubtes. (*La Pauleta's retira pel fons, dreta*).

(*Tornant a llegir la targeta*). Tranquilino Alegret. Vaja, no hi caich.

ESCENA II

DONYA REMEY, PAULETA Y TRANQUILÍ

—

PAULETA

(*A Tranquilí, que apareix pel fons, dreta, invitantlo a passar*). Fassi'l favor si es servit.

TRANQUILÍ

Gracies, *Menegilda.*

PAULETA

(*Apart, per la manera com l'anomena en Tranquilí*). ¿Altra vegada? (*Desapareix pel fons, esquerra*).

TRANQUILÍ

(*Saludant ab una inclinació de cap a D.ª Remey*). Senyora...

D.ª REMEY

Senyor meu... Tingui la bondat de pendre *assiento.*

TRANQUILÍ

(*Seyent*). Mil gracies, senyora. Endemés, segurament vostè no devía esperar la meva visita.

D.ª REMEY

Francament, haig de dirli...

TRANQUILÍ

(*Somrient*). No, no cal que tracti d'excusarse amablement. M'esplico que no m'esperés desde'l moment que vostè encara deu ignorar qui soch.

D.ª REMEY

Vostè dirà.

TRANQUILÍ

Res, jo tinch promptes aixís y sempre m'ha agradat donar sorpreses. Son taran-nàs això ¿sab?; ja ho diuen: cada hú per allà ahont les enfila.

D.ª REMEY

Però, y dispensi ¿ja n'està ben segur de que es a mi a qui busca?

TRANQUILÍ

Y tant senyora y tant. (*Consultant una llibreta de notes que's treu de la butxaca*). Mallorca, 132, 3.er 2.ª, les senyes son exactes. Y no's cregui que m'hagi sigut tan senzill com això trobar el seu domicili. Busca que buscaràs, pregunta que preguntaràs y ningú sabía donarmen rahó. A la fi no m'ha quedat més recurs que anarmen a enterar al padró.

D.ª REMEY

(*Ab estranyesa*). ¿Al Padró? Si no hi tinch cap conegut per aquells barris.

TRANQUILÍ

(*Rialleta*). Es graciós, graciosíssim. No senyora, me refereixo al padró municipal, al cens dels vehins.

D.ª REMEY

Ah, ja; dispensi.

TRANQUILÍ

No hi ha de què, senyora, no hi ha de què.

D.ª REMEY

Es a dir, donchs, que vostè tampoch me coneix.

TRANQUILÍ

¡Vaya si la conech!

D.ª REMEY

Com m'ha dit que havía hagut d'enterarse...

TRANQUILÍ

Oh, llavors si que no tenía'l gust de conèixela; ara es clar que la conech, desde'l moment en que tinch la satisfacció d'estar parlant ab vostè.

D.ª REMEY

Ah, *vamos*.

TRANQUILÍ

No obstant, com a totalment desconeguda pot dirsen que no me'n era, al menos de referencies.

D.ª REMEY

¿Vostè tenía referencies meves?

TRANQUILI

Ja ho crech, ja ho crech, y precisament aquestes referencies estàn íntimament relacionades ab l'objecte de la meva visita.

D.ª REMEY

Com no sé a qui dech l'honor...

TRANQUILÍ

L'honor es meu, senyora, l'honor es meu. Figuris que fa tres mesos que he arribat a Barcelona y pot dirse que una de les coses que més m'han preocupat durant aquest temps ha sigut trobar les senyes del seu domicili pera proporcionarme la satisfacció de vèurela.

D.ª REMEY

¿De manera que vostè no es d'aquí?

TRANQUILÍ

Hi vaig nèixer y vaig passarhi els millors temps de la meva joventut, però ara feya vint anys que'n faltava.

D.ª REMEY

¡Caramba! Ja son anys.

TRANQUILÍ

¿Que si'n son? A mi m'han semblat un sigle, aixís es que bon punt he tingut proporció, no he esperat a ferme desitjar més el goig de tornar a veure'l meu país.

D.ª REMEY

La patria sempre tira.

TRANQUILÍ

¿Que si tira diu? Més que'ls cigarros que venen per aquí. ¿Vostè potser també n'ha estat d'expatriada?

D.ª REMEY

Si, senyor, l'istiu passat vaig ser una mesada a Caldetes.

TRANQUILÍ

Ah, ja. Endemés ha millorat molt Barcelona *desde aquel entonces.* S'han urbanisat la Diagonal, el Tibidabo... ¡Oh el Tibidabo! Allò està desconegut ¡Quin be de Deu de torretes que s'hi han fet! Ab el funicular allò ha guanyat considerablement. (*Adonantse de D.ª Remey que està distreta de lo que li diu y com preocupada en altra cosa*). Dispensi, potser jo hauré vingut a molestarla.

D.ª REMEY

No, senyor, no.

TRANQUILÍ

Com que la veya axís, un xich preocupada...

D.ª REMEY

Li diré; estava pensant per quín conducte podía haerles adquirides les referencies que diu que té de mi.

TRANQUILÍ

Oh, senyora, per molt bon conducte, y ben segur, règuim. (*Rialleta*).

D.ª REMEY

Com que no atino en quíns coneguts pugui tenir jo ue ho siguin també de vostè... Dispensi si insisteixo: a es ben be a mi a qui vostè buscava?

TRANQUILÍ

Segurament, senyora: vostè es viuda.

D.ª REMEY

Si, senyor.

TRANQUILÍ

Com jo mateix, perque un servidor també'n soch de udo. No sé si li había dit.

D.ª REMEY

Vegi, tant jove.

TRANQUILI

Oh, això de la viudetat toca a quí toca, sense fixarse edats.

D.ª REMEY

(*Sospirant*). Ja pot ben dirho.

TRANQUILÍ

Vostè devía enviudar jove també.

D.ª REMEY

(*Altre sospir*). A trenta cinch anys.

TRANQUILÍ

¡*Caramba!* Ja es desgracia. ¿Veu? si la meva senyor m'hagués perdut a mi, el cas no hauría tingut tant d'ex traordinari perque lo que es ella ja hi tenía dret a la vi detat.

D.ª REMEY

No comprench...

TRANQUILÍ

Si, senyora; la meva muller, que es al Cel, y jo tamb hi soch, desde fa deu mesos, quan me va deixar estava punt de fer els seixanta.

D.ª REMEY

¿Què diu? Si li podía ser mare.

TRANQUILÍ

Y me n'era, senyora, me n'era. May una mare extr marà tant el zel, els cuidados y la vigilancia—sobre tot l vigilancia—pel seu fill, com els extremava per mi la me muller. Durant els cinch anys de matrimoni ab ella, cr guim que no vaig anyorar pera res els beneficis de la tut la maternal. M'havía privat de fumar pera que'l tab co no m'irritès la gorja; me feya anar al llit a les de pera evitar els efectes de la serena; a la hermilla ja va acabar per no fermhi fer butxaques perque tampoch m' consentía portar ni un cèntim, y m'acompanyava ca cop que sortía de casa pera guardarme dels perills d món y dels carruatges.

D.ª REMEY

(*Rient*). Gayrebe'm farà riure.

TRANQUILÍ

No, si ja pot riure, ja, que no me'n ofendré. També ch jo ara. Abans no'm quedava humor pera ferho, però ra crèguim que torno a ser tant Tranquilí Alegret, com uan era solter y que me'n rescabalo de totes les rialles adarrerides. (*Riuen tots dos*).

D.ª REMEY

Tant mateix haig de confessarli que pera vostè aquella ona senyora era massa... respectable.

TRANQUILÍ

Veurà, veurà; tot s'esplica. Jo llavors era molt joveet, me trobava completament sol al món y en un país strany y vaig considerar que'm convenía tenir a la vora eu una persona reposada.

D.ª REMEY

¡Y tant reposada!

TRANQUILÍ

Ella prou; a qui no deixava reposar era a mi; per això que després de la desgracia, que a pesar de tot (*pel vestit e porta*) m'ha omplert de dol, vaig decidir fer vida tranuila allunyantme dels llochs que poguessin tenir pera mi corts dolorosos. Allà hi he deixat una persona de connsa que's cuidi dels meus interessos y aquí'm té dispot a passarmho de la millor manera possible.

D.ª REMEY

Ho celebro molt; però ja que s'ha dignat honrarme ab seva confiansa, dispensi que jo hi correspongui ab la eva franquesa.

TRANQUILÍ

Digui, digui.

D.ª REMEY

¿Quí es vostè?

TRANQUILÍ

(*Rient molt arruixat*). Ay dispensi, dispensi, ab l conversa m'había oblidat... ¡Ca, si tinch un cap!... (*Mit formalisantse*). A veure ¿vostè recorda si té, o tenía, algu na parenta a Amèrica, a Nuevitas?

D.ª REMEY

Sí, una filla de un cosí germà del meu pare; fills d cosins ¿sab? Parents de lluny.

TRANQUILÍ

Y tant de lluny, vivint vostè a Barcelona y ella Amèrica...

D.ª REMEY

¿Vostè l'ha coneguda?

TRANQUILÍ

(*Rient*). ¡Y tant, y tant com l'he coneguda!

D.ª REMEY

(*Sobtada per una idea*). Potser...

TRANQUILÍ

Per aquí... Per aquí...

D.ª REMEY

La senyora de quí'm parlava, la seva muller, er potser...

TRANQUILÍ

Sí, senyora, exactament: ¿Veu com vostè mateixa ha .cabat per descobrir la meva personalitat? ¿Veu si era o ıo vostè la persona a quí jo buscava?

D.ª REMEY

Però, perdoni que li digui que no m'acabo d'explicar... ˌ'Aurea...

TRANQUILÍ

Just, l'Aurea; Aurea's deya.

D.ª REMEY

Vull dir que l'Aurea s'havía casat a Cuba ahont va narhi, encara jova, ab el seu pare, que va morir al cap e poch temps, y'l seu marit tenía entès que era un rich ropietari del país.

TRANQUILÍ

Just, just.

D.ª REMEY

(*Fent memoria*). Que's deya...

TRANQUILÍ

Don Francisco Ponce; Don Pancho, com allí diuen.

D.ª REMEY

Això mateix. Donchs així ¿com s'explica que vostè ogués ser el marit?...

TRANQUILÍ

Es molt senzill: perque va enviudar del primer y va ıfrir una recaiguda matrimonial. Un servidor vaig ser el ıccessor de Don Pancho, el meu antich principal, succe-

ssor per partida doble, ja que al entrar en possessió de la seva viuda, vaig encarregarme al mateix temps de prosseguir les grans explotacions agrícoles que'l difunt posseía a Nuevitas.

D.ª REMEY

Ara, ara ho entench tot. De manera que l'Aurea ha mort. ¡Pobre!

TRANQUILÍ

No, no; de pobre no hi ha mort pas; tot al contrari vostè figuris que m'ha deixat, apart d'un regular metàlich una extensió de cultius de canya, cafè y tabaco que no segueixen en dues jornades.

D.ª REMEY

Dispensi que'm sorprengui de tot, donchs ben be fa deu anys que no n'había tingut cap noticia d'ella. Miri d'ensâ de la mort del meu marit, que li vaig notificar y va enviarme'l pèsam. Una distancia tant considerable com la que'ns separava no es estrany que hagués refredat les nostres antigues afeccions.

TRANQUILÍ

Es comprensible.

D.ª REMEY

Y digui, digui ¿de què va morir? ¿Del vòmit potser?

TRANQUILÍ

Ca, no senyora, ara allí ja no n'hi ha de vòmit. El vòmit actualment no més el passen durant el viatje els qui tenen propensió a marejarse. La pobreta Aurea va morir de resultes d'una pinya que li van donar.

D.ª REMEY

(*Esgarrifada*). ¡Quína barbaritat! ¿Y quí va ser el salvatje que li va pegar tant brutalment?

TRANQUILÍ

No es lo que vostè's figura; he dit pinya en el sentit directe de la paraula: vuy dir que va morir de resultas d'un empatx d'aquella fruita.

D.ª REMEY

¡Desgraciada!

TRANQUILÍ

No, no's cregui per això; ha de ser una mort molt dolsa.

D.ª REMEY

¿Y quí li va donar entenent de casarse als seus anys? Ab això trobo que va fer un disbarat.

TRANQUILÍ

El disbarat va ser meu, senyora.

D.ª REMEY

Però ab seguretat que ara vostè no deu penedirsen, haventlo deixat tant arregladet.

TRANQUILÍ

¡Y tant arreglat com m'ha deixat! Figuris que les propietats están capitalisades en uns trescents mil *pesos;* donchs pera mi aquets *pesos* constitueixen una càrrega tant pesada que no la puch soportar més.

D.ª REMEY

¿Què diu ara?

TRANQUILÍ

Lo que sent. Aquí ahont me veu, rich com quedo, no soch ditxós.

D.ª REMEY

Ja ho diuen que'ls diners no fan la felicitat.

TRANQUILÍ

¡Y que han de fer, senyora, que han de fer! Miri, jo ab un capital tant gran com tinch, no passo de ser un infelís. Pensi que soch jove, que, com a home, tinch las meves passionetes, que'm voldría tornar a casar y no puch.

D.ª REMEY

¿Qué le'n priva?

TRANQUILÍ

Aquells trescents mil *pesos* malehits.

D.ª REMEY

Es curiós. Fins ara sabía que molts joves no podíen casarse per falta de recursos, però may havía sentit a dir que'l ser rich fos impediment pera contraure matrimoni.

TRANQUILÍ

Donchs pera mi ho es; ja veu si tinch o no motiu pera considerarme el més desgraciat dels homes.

D.ª REMEY

Segueixo no comprenent...

TRANQUILÍ

Ho compendrà desseguida. Calculi que la meva difunta, portant fins més enllà de la tomba la seva previsió

naternal, considerant, sens dubte, que podía molt be donarse'l cas de que jo fos tant desgraciat en el segón marimoni com vaig serho en el primer, va posar una clàuula en el seu testament disposant que si contreya segones nupcies, quedava desheretat.

D.ª REMEY

¡Però això es crudel!

TRANQUILÍ

¡Terrible, senyora!

D.ª REMEY

Y vostè ¿què pensa fer?

TRANQUILÍ

Venjarme.

D.ª REMEY

¿Venjarse? ¿Com?

TRANQUILÍ

Portant a la dona en mort, la contraria que may vaig poguer durli en vida. Renunciar als meus drets d'hereu y no admetre altres imposicions que les de la meva sobirana voluntat.

D.ª REMEY

Però aquest pas es molt grave.

TRANQUILÍ

Més grave es la situació en que ara'm trobo. Figuris que al cap d'unas quantes setmanes d'haver arribat a Barcelona vaig ullpendre a una xicota, que, millorant lo present, es *canela* pura.

D.ª REMEY

Gracies.

TRANQUILÍ

Ab un cosset *sandunguero*, que, millorant el presen
sembla fet al torn.

D.ª REMEY

Gracies.

TRANQUILÍ

Ab un mirar esbiaixat, que, millorant també'l presen
fa venir cobriments de cor.

D.ª REMEY

Gracies.

TRANQUILÍ

En fí, un compendi de perfeccions, millorant aix
mateix les presents.

D.ª REMEY

Gracies, gracies.

TRANQUILÍ

No les mereix.

D.ª REMEY

Si que, si es així com diu...

TRANQUILÍ

Y'm quedo curt, senyora, me quedo curt. Donchs b
agradat com estich d'aquest *derroche* d'hermosura, no h
pogut encara, després d'un mes y mitg de fer l'os, compr
mètreli la paraula, perque cada cop que intento ferho, m

e a la memoria la ditxosa clàusula y'm manca'l valor ne-essari. Però lo que es ara, ja estich ben decidit: avuy ma-eix renuncio als meus drets d'hereu y'm caso.

D.ª REMEY

Però ¿ja sab vostè si ella hi vindrà be?

TRANQUILÍ

D'això no'n tinch cap dubte. Calculi: la vaig conèixer nant ab el tranvía cap als banys. ¿Vostè no'n pren de anys?

D.ª REMEY

No, senyor, no'm proven.

TRANQUILÍ

Donchs, com li deya, el tranvía anava ple quan la ıeva dama va pujar y jo, com es del cas, vaig oferirli *asiento:* mirada de compliment. Això era a la Rambla. ıl arribar a la Porta de la Pau, mirada de gratitut y al rribar a terme, somrís afectuós y mirades de tot plegat. Què li sembla?

D.ª REMEY

¡Caramba! Que va interessarla molt de pressa.

TRANQUILÍ

L'endemà, cap als banys un altre cop y al arribarhi, ı la trobo que estava nedant millor que cap llíssara. Espe-ɔ que surti, la segueixo; puja al tranvía, jo també hi pujo; ltra tanda de mirades significatives y carinyosa salutació l separarnos.

D.ª REMEY

¡Això es enamorar a la bayoneta calada!

TRANQUILÍ

D'aixó, com ja li he dit, fa un mes y mitg y gaireb cada día hem anat repetint el *simulacro;* per aixó es qu vuy posarhi fi, perque ja la sabem prou de corregud aquesta llissó y de més a més correm perill de malme trens la vista ab tant gasto de mirades expressives. E precís parlar clar d'una vegada.

D.ª REMEY

Peró ab aixó encara no pot tenir la seguretat de qu ella'l vulgui, y ja compendrà vostè que sería obrar molt la lleugera renunciar als seus drets d'hereu sense sabe positivament...

TRANQUILÍ

¿Si ella's voldría casar ab mi? Ja li he dit que no'n te nía cap dubte.

D.ª REMEY

Peró si per lo que s'explica no li sab el nom ni ta sols li ha parlat may.

TRANQUILÍ

Ab el llenguatge de la boca, no senyora, peró ho he fe ab el de la *natación.*

D.ª REMEY

(*Rient*). Ah, ¿hi ha llenguatge de la *natación?*

TRANQUILÍ

Si, senyora, y molt més expressiu que'l de les *flores* que'l del *pañuelo* y que'l del *abanico.*

D.ª REMEY

No ho sabía.

TRANQUILÍ

Ja li esplicaré per si may pensava reincidir.

D.ª REMEY

(*Rient*). Fins essent aixís, com que tampoch se nedar...

TRANQUILÍ

Això s'apren desseguida; tot es perdre la por. Faré plicació al meu cas. (*S'aixeca de la cadira y mentres para va accionant molt exageradament*). Jo entro al bany llargant els brassos ab les mans ben juntes, y en aquesta disposició m'enfonso suaument dintre de l'aigua: *demanda* le parlament. Quan m'he convensut de tenir l'atenció l'ella, me poso a nedar perpendicularment ab els brassos en oberts, lo que equival a la pregunta:—*¿Está usted comprometida?* Ella remou ab lleugeresa mans y peus gitant l'aigua, lo qual significa:—*Soy libre.* Jo llavors n'inclino ab suavitat cap al costat esquer, el del cor...

D.ª REMEY

¿Y significa?

TRANQUILÍ

¿Me ama V.? Contestació d'ella: un cap-bussó, eninsantse poch:—*No me es usted indiferente.* Llavors jo aig un sota endintsantme molt; vol dir:—*Me abraso.* Ella, ambi ràpit de direcció:—*¿Se casará V. conmigo?*

D.ª REMEY

¿Y vostè què contesta?

TRANQUILÍ

Llavors jo faig el mort, que no vol dir ni sí ni no. Es fòrmula establerta pera quan se vol eludir una resposta.

D.ª REMEY

(*Rient*). Donchs aixís no digui que això sigui fê'l mort aixó es fê'l pagés.

TRANQUILÍ

La malehida clàusula testamentaria que llavors va ve nirme a la memoria, es lo que'm va privar, com sempre de determinarme. Però avuy, ja li he dit, avuy s'acaben les vacilacions.

D.ª REMEY

Be ¿y qui fora l'hereu en cas de renuncia de vostè?

TRANQUILÍ

¿Quí fora'm pregunta? Vostè mateixa, senyora.

D.ª REMEY

(*Ab gran sorpresa*). ¿Jo? ¿Diu que jo?...

TRANQUILÍ

Si, senyora, vostè.

D.ª REMEY

¡Me deixa parada!

TRANQUILÍ

Veurà, es comprensible que no tenint la testadora pa rents més pròxims...

D.ª REMEY

(*Formalisada y ab energía*). Ah, no senyor, no. Jo n puch aceptar de cap manera aquesta herencia perque se ría autorisar una verdadera crudeltat y constituiría un indigna explotació dels naturals sentiments de vostè.

TRANQUILI

Mil gracies, però sento haverli de manifestar que ab ixò no adobem res. La difunta, que era la mateixa pre-isió en persona, ja ho tenía descomptat y fa constar n el seu testament que en cas de mort o renuncia de vos-é, inmediatament després del meu segón matrimoni tots ls bens passen a quatre negras que tenía al seu servey articular.

D.ª REMEY

¡Però això es inaudit!

TRANQUILÍ

Tot lo que vulgui però no hi ha escapatoria possible: vostè acepta l'herencia, o tot el sucre, tot el cafè y tot tabaco van a parar a n'aquella carbonería. Ab això, se-yora, tingui la bondat d'estalviarme més diligencies acep-nt aquesta friolera. Trenta mil *pesos* a vostè no li serà s tenirlos y farà la meva felicitat. Li demano com a fa-or especial.

D.ª REMEY

No, no'm determino... A més, per qualsevulga rahó odría no realisarse el seu projecte. Esperem en tot cas a arlarne després del seu casament.

TRANQUILÍ

Pensi, senyora, que l'home es dèbil, que puch tenir na temptació mentres segueixi en possessió de la he-ncia y que per egoisme podría desdirme de la paraula onada.

D.ª REMEY

Vaja, no insisteixi més; això repugna a la meva con-encia y a la meva delicadesa.

TRANQUILÍ

Per Deu li demano: dongui el seu consentiment. A la tarda anirem a cal notari pera legalisar el traspàs y dem al matí, a l'hora de costum, vaig als banys, m'enfilo a la palanca y'm tiro a mar fent un salt mortal.

D.ª REMEY

Y això ¿què vol dir?

TRANQUILÍ

Seré tu esposo. Fàssim ditxós, senyora; dignis accepta aquesta fortuna que pera mi es una desgracia.

D.ª REMEY

¿Què vol que li digui? Déiximho consultar ab la mev filla.

TRANQUILÍ

Ah. ¿Vostè té una filla?

D.ª REMEY

¿No ho sabía? Si que es estrany que l'Aurea no n'hi ha gués dit res.

TRANQUILÍ

Però si may me'n havía parlat de vostès. Ha sigut pe testament que me n'he hagut d'enterar del seu parenti Ha sigut com si diguéssim una presentació de *ultra tumb*

D.ª REMEY

Donchs cregui que m'admira perque precisament ell era padrina de fonts de la noya.

TRANQUILÍ

(*Sorprès*). ¿Què? ¿Què diu?

D.ª REMEY

Si, la Blanca, la meva filla, es fillola de la que va ser sposa de vostè.

TRANQUILÍ

Oh... oh... Esperis; aixís la hereva no fora vostè; sino ı seva filla; ben clar ho diu el testament: *á mi prima é hijada.*

D.ª REMEY

¡Me porta de sorpresa en sorpresa!

TRANQUILÍ

(*Preocupat*). Però calli; allí també s'hi fa constar que *derecho habiente* condicional, es la senyora viuda de alceràn y aquesta es vostè.

D.ª REMEY

Certament, però la meva filla també ho es de viuda, esde fa dos anys.

TRANQUILÍ

Però no de Galceràn.

D.ª REMEY

També, si senyor; va casarse ab un nebot del meu arit.

TRANQUILÍ

Vaja entès, entès. Aixís ja farà'l favor de presentarme la seva filla, a la que espero no trobar tant intranzigen- com vostè. (*Se sent el timbre de la porta. — Se veu a la uleta travessar el corredor, d'esquerra a dreta, pera anar brir*).

D.ª REMEY

Ara deu ser ella, pero si ha d'escoltar els meus concells...

TRANQUILÍ

Li prego que no li fassi coacció. ¿No m'ha dit que la seva filla's diu Blanca? Donchs sempre val més que'l patrimoni vagi a parar a mans d'una Blanca que no a les de quatre negres.

ESCENA III

D.ª REMEY, TRANQUILÍ, BLANCA

—

BLANCA

(*Entrant pel fons, dreta, sens adonarse de moment del Tranquilí. La Pauleta travessa'l corredor de dreta a esquerra*).

Deu te guart, *mamaíta*...

D.ª REMEY

(*Presentantli a n'en Tranquilí*). Mira, noya, tinch el gust de presentarte...

BLANCA

(*Reconeixent a n'en Tranquilí, ab gran sorpresa*). ¡Què! ¡Ell!...

TRANQUILÍ

(*També molt sorprès*). ¡Vàlgam Deu! ¡Ella!

(*A la Blanca li sobrevé un desvaneixement, anant a caure sentada en un dels sillóns de la sala. D.ª Remey y Tranquilí correu a assistirla*).

D.ª REMEY

¡Blanca! ¿Què't passa? ¡Ay Verge Santíssima!

TRANQUILÍ

(*A Blanca*). ¡Senyora! ¡Senyora!

D.ª REMEY

(*Anant cap al fons, esquerra, y ab grans crits*). ¡Pauleta! 'auleta! ¡Cuiti, desseguida: el vinagre, aigua fresca!...

TRANQUILÍ

(*Ventant a Blanca ab el mateix vano que ella porta pen-t al coll ab una cadeneta*). ¡Ella, ella mateixa!

D.ª REMEY

(*Que ha tornat al costat de Blanca*). ¡Filla, filla meva!

TRANQUILÍ

(*Tranquilisant a D.ª Remey*). No tingui por, es un nzill desvaneixement.

D.ª REMEY

Però ¿què li ha agafat, Mare de Deu? (*Tornant al fons ridant fort*). ¡Pauleta! ¿Que fà? ¡Cuiti!

TRANQUILÍ

¡Quína gran casualitat!

ESCENA IV

D.ª REMEY, TRANQUILÍ, BLANCA, PAULETA

(*La darrera ve precipitadament del fons, esquerra, por-t un vas d'aigua y una ampolleta ab vinagre que li ı dels dits D.ª Remey*).

PAULETA

¡Ay la senyoreta!

D.ª REMEY

Porti, el vinagre. (*Fa olorar l'ampolleta a Blanca Aquesta fa un lleuger moviment de reacció*).

TRANQUILÍ

Ja's retorna.

D.ª REMEY

¡Gracies a Deu!

TRANQUILÍ

(*Esclatant el riure després d'inútils esforsos pera conti nirse*). ¡Pobra dona!

D.ª REMEY

(*Estranyada y ofesa de les rialles den Tranquilí*) ¿Y ara? Me sembla que aquestes no son coses de riure.

TRANQUILÍ

(*Encara rient més*). ¡Ca, no senyora, no s'ofengui; h deya per la meva difunta!

TELÓ

OBRES DRAMÁTIQUES DEL AUTOR

	PTAS.
LA CUGULA.—Drama en tres actes.	2
DE BON TREMP.—Drama en tres actes. . . .	2
UN INTERIOR.—Comedia en un acte.	1
DUETTO.—Pas de comedia; (un acte).	1
LA SABIA CASUALITAT.—Farsa; (un acte). . .	1